

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR ESVO

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

ze dne 16. května 2017

ve věci E-8/16

Netfonds Holding ASA, Netfonds Bank AS a Netfonds Livsforsikring AS v. norská vláda

(svoboda usazování – článek 31 Dohody o EHP – směrnice 2000/12/ES – směrnice 2002/83/ES – směrnice 2006/48/ES – směrnice 2007/44/ES – úvěrové instituce – pojišťovny – kvalifikované účasti – proporcionalita – vhodnost – nezbytnost)

(2017/C 321/08)

Ve věci E-8/16, Netfonds Holding ASA, Netfonds Bank AS a Netfonds Livsforsikring AS v. norská vláda – ŽÁDOST k Soudnímu dvoru podle článku 34 Dohody mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora podaná okresním soudem v Oslu (*Oslo tingrett*) ohledně výkladu článků 31, 36 a 40 Dohody o Evropském hospodářském prostoru v kontextu pravidel a postupů, které se vztahují na vlastnictví norských společností v okamžiku, kdy žádají o povolení provozovat činnost jako banky nebo pojišťovny, vynesl Soudní dvůr ve složení Carl Baudenbacher, předseda, Per Christiansen a Páll Hreinsson (soudce-zpravodaj), soudci, dne 16. května 2017 rozsudek, jehož výrok zní:

1. V rozhodné době nebránily směrnice 2000/12/ES, směrnice 2006/48/ES ani směrnice 2002/83/ES, také ve znění směrnice 2007/44/ES, státům EHP v tom, aby v souvislosti s postupem povolování bank a pojišťoven zachovávaly přísnější pravidla. Předmětná pravidla však musí být v souladu se základními svobodami, jež zaručuje Dohoda o EHP.
2. Právní předpisy popsané v první a druhé otázce a správní praxe popsaná ve třetí otázce představují omezení, která zjevně spadají převážně do působnosti článku 31 Dohody o EHP. Zda je tomu skutečně tak, posoudí předkládající vnitrostátní soud.
3. Cíl spočívající v omezení přílišné motivace vlastníků bank nebo pojišťoven k rizikovému jednání, zejména pokud jde o riziko zneužití moci, reflektuje naléhavé důvody obecného zájmu, jež mohou odůvodňovat vnitrostátní opatření omezující svobodu usazování zaručenou článkem 31 Dohody o EHP. Zjistit, jaké cíle vnitrostátní opatření skutečně sledují, je úkolem předkládajícího soudu, který taktéž rozhodne, zda jsou legitimní cíle sledovány vhodným a konzistentním způsobem.
4. Pravidla pro emise kapitálu popsaná v první a druhé otázce se nezdají být vhodná k dosažení legitimního cíle, který zjistil Soudní dvůr. Správní praxe popsaná ve třetí otázce se jeví jako vhodná k dosažení uvedeného cíle, pakliže se vztahuje na žádosti o povolení provozovat činnost jako bankovní nebo pojišťovací společnost, a nikoli na sekundární akvizice po udělení povolení.
5. Pokud předkládající soud zjistí, že je jedno nebo více vnitrostátních opatření vhodných k dosažení legitimního cíle, musí rovněž posoudit, zda jdou předmětná opatření nad rámec toho, co je k dosažení daného cíle nezbytné. V tomto případě se zdá, že opatření kromě těch, která jsou zpochybňována, jsou méně omezující, ale současně stejně účinná, pokud jde o dosažení zjištěného legitimního cíle.